

Publicerad 2010-09-22 01:58 av Kaleman

Jag söker mig framåt för att få bättre förståelse för vars jag passar in och inser slutligen att det är precis där jag själv bestämmer mig för att befinna mig...

PROFESSIONELL ARBETARE UTAN KLASS

Jag är en arbetare, en fri man och individ.

Klass för mig är lika med att ta sida, att ta ställning och ställning inför vad? Träffade en full konstnär på ett tåg en gång. Han var alkoholist och enligt egen utsago galen men övertygad kommunist och svaret han gav, svaret då jag menade att vi i min generation har möjligheten att kolla upp så mycket information att nöja sig med en simpel övertygelse blir väldigt svårt, det svaret var simpelt.

Han hade tagit ställning.

För mig är att ta ställning inför en sida lika som att ge upp sig själv inför en ideologi och jag behöver inga alibin för mina åsikter. Det viktiga i slutändan är att jag tar hand om min egen skit utan undanflykter eller annan bullshit. Jag är alltid fri inför mig själv och möjligheten för förändring. Jag vill inte vinna utan förstå och bli förstådd. För mig är friheten och oberoendet det avgörande.

Tillhörighet har alltid varit ett problem för mig inser jag nu och som vanligt är det alltid de simplaste perspektiven som är svårast att greppa. Jag är en arbetare, men inte en slav under någon slags arbetarklassidentitet eller i behov av en påklitrast etikett. En fri person som använder de verktyg som finns tillhands. Vad finns serverat för mig just nu för att säkra min framtid och inkomst?

Min kropp.

Jag nyttjar min kropp för kroppsarbete som en professionell arbetare och kan syssla med det mesta så länge det täcker taket över huvudet, lägger fram maten på bordet och säkrar möjligheten att på sidan av kunna bruka mitt intellekt.

Mitt intellekt är anledningen till mitt arbete, varför jag säkrar min pengauppgift och utan det vet jag inte vad fan meningen egentligen skulle vara. Jag inte bara gillar att tänka utan har inget större val, det är vad som händer då jag är vaken och reaktionen på vad jag ser där ute. Men nej, för en arbetare tänker du för mycket för att passa in i mängden av den klass som minsann utgör din tillhörighet. För vi ser på din lön vars du passar in, lyssnar på gudens röst och ljudet då papperet prasslar.

För försöker du tänka för mycket för din klass, som det verkar minsann, är det lätt att tro att du tror att du har för mycket klass för den klass du tillhör. För mycket klass för det som sig bör. För även om pengarna bestämmer min tillhörighet blir jag ändå en sell out då jag vägrar acceptera min roll som oförstående och mitt arbete blir på något sätt mindre värt i strävan att arbeta sig uppåt. För det är inte tanken utan enbart pengarna som räknas och att sträva sig uppåt utan dem innebär tydligen att jag inbillar mig att jag har mer klass än vad som redan var bestämt.

Men fundera vidare ni för all del.

Själv klassar jag mig själv som fri och oberoende.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kaleman med Poeter.se id #34086 innehar upphovsrätten